

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

XVII. Magdalena moriens in fontem vertitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](#)

Et trahis insidiis in tua vincla Deum.
 Sic tamen, ut potius capiat te captus I E S V S.
 O quantum est pulchrâ Numinis arte capi!
 Te, quem crine capis, crine irretiuit I E S V S.
 Ille tuo reti num quoque rete struit?

X V I I.

M A G D A L E N A moriens in
 fontem vertitur.

D I V S Amor, volucri telum cui flauer ab
 auro,
 Instar venusti sideris,
 Insequitur rapido pede Magdalin: illa viatim
 Sursum, deorsum cursitat.
 Quò magis ista fugit, magis hoc premit iste
 sequaci
 Vmbrâ graduq; Magdalin.
 Iamq; inhians propior prensat, propiorq;
 trementem
 Rapace adhamat dexterâ.
 An tenet assultâs? nox nubila Magdalin vmbra,
 Ingensq; nimbus occupat.
 Nunc ea tota liquor profugos vanescit in imbres,
 Amnesq; natos imbris.
 Hic quod Amor teneat, nihil est; celer omnia
 fletus,
 Fletuq; fluctus profluus.
 Nec nisi fletiferum voti manus irrita fontem
 Pro Magdalenâ repperit.